

Plânge cerul

Carmen.muntenita

Plânge cerul în hohote,
tone de lacrimi
scăldând pământul.
Tună și fulgeră
parcă blestemând vremea.
și curg, curg mereu
mii și mii de picături.
Vântul supărat
îndoaie copacii
în timp ce ploaia-i lovește.
Natura dezlănțuită
trimite fiori reci
oricărei ființe.
Și plouă, plouă, plouă...
Cerului nu-i seacă lacrimile..
Mi-e dor să-mi fie dor
de ploile copilăriei,
dar... ploaia de azi
mă neliniștește;
înfiorarea vremii
strecoară tainice gânduri
în mintea-mi răvășită.
Continuă să plouă,
deși cerul își luminează fața.
Plouă asemeni unui plânset
ce pare să se sfârșească.
Vântul oftează lung,
iar lacrimile i-au secat.
Liniștea îmbracă natura,
iar seara se-așterne încet
ca o pătură pufoasă.